

[Erling Olsen]

statsministeren, hvis han sender loven til stadfæstelse, ja, så kommer den anden sag, hvor hr. Rahbæk Møller eller en anden så kan dukke op som medlem af valgforsamlingen og derfor søgsmålsberettiget.

Så denne gang kommer der en sag, hvis ikke man går i forhandling. Jeg synes, at regeringen meget hurtigt af hensyn til Statsanstaltens vel skulle beslutte sig for: Vil man gå i forhandling eller foretrækker man sagen?

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Man står jo næsten her og kigger efter glorien over både hr. Erling Olsen og hr. Rahbæk Møller. Som om det kun er hr. Erling Olsen og hr. Rahbæk Møller, der varetager samfundsinteresser i denne sag. Vi er faktisk nogle, der mener, at vi varetager samfundsinteresser i denne sag. Det drejer sig om forsikringstagerne, og det drejer sig om hele samfundet, der også i denne sag har en interesse i provenu, og det drejer sig om en god virksomhed, der måske kan gøres endnu bedre. Det er til gavn for hele det danske samfund.

Jeg erindrer mig, at i sparekassesagen sprang hr. Erling Olsen op som en løve og faldt ned som et lam. Han er også sprunget op som en løve i denne sag, men brølet er allerede ved at forstumme, for det, vi nu hører, er: Nå ja, der er måske nogle i den valgforsamling, der overvejer at anlægge sag. Man kan vel ikke afvise, at når disse »nogle« i den valgforsamling nu får tænkt sig om, så lader de brølet totalt forstumme, falder ned som lam og sørger for, at vi får solgt denne her butik på fornuftig vis.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Man har i USA en lang og, synes jeg, spændende tradition for, at man lader domstolene indgå allerede i det lovforberedende arbejde og under lovbehandlingsarbejdet, hvor man lader principielle spørgsmål afgøre, helt op til Højesteret.

En sådan tradition har vi ikke i Danmark. Jeg erkender fuldt ud, at medlemmer af valgforsamlingen eller enkelte forsikringstagere selvfølgelig er berettiget til at rejse et hvilket som helst søgsmål mod den nuværende Statsanstalten, mod statsministeren eller andre. Det, jeg

vender mig imod, og det, jeg vendte mig imod i hr. Erling Olsens indlæg, er, at et politisk parti bruger som argument ved lovforslagets behandling her i Folketinget, at nogle måske vil rejse en retssag. Jeg synes ikke, det er fair, at man bruger det i den politiske proces.

Havde vi haft den amerikanske tradition for, at domstolene indgår i det politiske arbejde, var det en helt anden sag. Men i Danmark, hvor det altså er parlamentet, hvor det er Folketinget, der er den lovgivende forsamling, synes jeg ikke, det er fair, at man antyder trusler om, at der vil blive rejst en sag. Man bruger det som politisk argument, og det er ikke fair.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Hvis et flertal efter vores mening vil bryde grundloven, så er det ikke alene en ret, men også en pligt, vi har, til at søge det prøvet ved domstolene.

Jeg vil sige vedrørende sparekasserne, at det ikke var løven, der faldt ned som et lam – den blev sat i bur.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er sikker på, at der er adskillige medlemmer af valgforsamlingen, forskellige kunder, der vil rejse en retssag.

Men for at der ikke skal være nogen tvivl om nogen ting, så vil jeg godt herved bekendtgøre, at om ikke andre vil, så vil jeg. Så er i hvert fald den sag på plads!

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg beder til, at løvetæmmerne melder sig på banen og får hr. Rahbæk Møller buret inde ved samme lejlighed.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg synes, at hr. Rahbæk Møller fortjener anerkendelse for, at han i dag har bøjet tremmerne til side, således at løven kan slippe ud af buret.

Jeg synes, det er lidt synd, at regeringen ikke har villet forhandle en fornuftig udvikling for Statsanstalten med Socialdemokratiet og også